

Naturalisatie van Baken, Johanna Christina Cornelia
en 18 anderen

MEMORIE VAN TOELICHTING

Nr. 3

Onder verwijzing voor het overige naar de ingewonnen ambtsberichten¹⁾ ten aanzien van de verzoeken om naturalisatie van Johanna Christina Cornelia Baken en 18 anderen, moge de ondergetekende het volgende aantekenen.

De verzoekers genoemd in artikel 1, onder 1, 2, 3, 6, 7, 8 en 9, zijn oud-Nederlanders, die hun nationaliteit hebben verloren ingevolge het bepaalde bij artikel 7, onder 5e, van de wet op het Nederlanderschap en het ingezetenschap (*Stb.* 1892, 268) door gedurende 10 jaren woonplaats te hebben gehad buiten het Koninkrijk. Zij hadden door gebruik te maken van de daartoe bij genoemd artikel 7 aangewezen weg verlies van het Nederlanderschap kunnen voorkomen. Ofschon zij dit middel niet hebben aangewend, blijken zij op het bezit van de Nederlandse nationaliteit prijs te stellen. Op grond van de verkregen inlichtingen bestaat er voldoende aanleiding om deze oud-Nederlanders in het Nederlanderschap te herstellen. Ten aanzien van de overige verzoekers moge het volgende worden aangetekend.

De van Poolse origine zijnde verzoeker Stanislaw Lipinski, genoemd in artikel 1, onder 4, werd in 1912 te Moskou in de Sowjet-Unie geboren. Medio september 1939 werd hij als dienstplichtig Pools militair door de Duitse troepen krijgsgevangene gemaakt en overgebracht naar Duitsland. In dat land werkte hij tot de bevrijding als dwangarbeider. In september 1945 trad hij toe tot het onder Brits commando staande Poolse leger. Adressant verrichtte bezettingsdiensten in Italië. Na zijn demobilisatie vestigde hij zich in 1947 in ons land. Mede door zijn huwelijk met een Nederlandse vrouw kan hij als ingeburgerd worden beschouwd. Als automonteur verdient hij het brood voor zich en zijn echtgenote.

De staatloze verzoeker Karl Moss, genoemd in artikel 1, onder 5, werd in 1907 te Essen in Duitsland geboren als zoon van een Duitse vader en een van geboorte Nederlandse moeder. In 1917 kwam hij met zijn ouders naar Nederland; twee jaar later verloor zijn vader — alsmede diens gezinsleden — de Duitse nationaliteit. Adressant is gehuwd met een Nederlandse vrouw en voorziet als voeger in het gezinsonderhoud.

Swan Lok Kwee, de verzoeker genoemd in artikel 2, werd in 1925 te Blitar in Indonesië geboren. In 1949 kwam hij voor studietoelagen herwaarts. Hij studeerde economie aan de Gemeentelijke Universiteit te Amsterdam en deed in 1957 met succes doctoraal examen. Van november 1958 tot juli 1961 verbleef hij in dienst van een Nederlandse oliemaatschappij in Indonesië. Sedert laatstgenoemde datum woont hij weer hier te lande. Als econoom kan hij op genoegzame wijze in het onderhoud van zich en de zijnen voorzien. Naar het oordeel van de ondergetekende zijn er termen voor naturalisatie met afwijking van de wettelijke verblijfstermijn.

Ten aanzien van de verzoekers genoemd in artikel 3 wordt afgeweken van het in de wet omtrent de betaling bepaalde. De Hongaarse verzoekers genoemd in artikel 3, onder 1, 2, 4 en 5, die als vluchtelingen worden aangemerkt, worden voorgedragen voor kosteloze naturalisatie op grond van de gedane toezegging (vgl. de Memorie van Antwoord aan de Tweede Kamer der Staten-Generaal betreffende de Justiebegroting voor 1962, zitting 1961—1962—6500, stuk nr. 10, sub 113), terwijl aan de uit Indonesië afkomstige verzoekers genoemd in artikel 3, onder 3, 6, 8 en 9, kosteloze naturalisatie ware

te verlenen omdat zij door de sedert 1949 gewijzigde staatkundige verhoudingen de Nederlandse nationaliteit buiten hun wil hebben verloren. De Hongaarse verzoeker genoemd in artikel 3, onder 7, die eveneens als vluchteling wordt aangemerkt, wordt op grond van bovengenoemde toezegging voorgesteld voor naturalisatie tegen verminderd tarief.

De verzoeker Pal Beres, genoemd in artikel 3, onder 1, werd in 1933 te Erpatak in Hongarije geboren. In november 1956 kwam hij als vluchteling via Oostenrijk naar ons land. Als elektromonteur verdient hij het brood voor zich en de zijnen.

Antal Gabor Derzsy, genoemd in artikel 3, onder 2, werd in 1935 te Boedapest geboren. Sedert 1956 is hij hier te lande gevestigd. Hij verdient als fabrieksarbeider zijn brood.

In artikel 3, onder 3, wordt voorgedragen de verzoeker Maximiliaan George Ronald Ferdinandus. Hij werd in 1934 te Depok in Indonesië geboren en verblijft sedert juni 1958 in Nederland. Hij is gehuwd met een van oorsprong Nederlandse vrouw en is werkzaam als kantoorbediende.

De in artikel 3, onder 4, genoemde verzoeker Ferenc Gellencser, werd in 1928 te Vasvar in Hongarije geboren. Adressant vestigde zich in 1956 in Nederland. Als decorateur voorziet hij in het onderhoud van zich en zijn echtgenote.

Mihaly Tibor Hary, genoemd in artikel 3, onder 5, werd in 1932 te Győr in Hongarije geboren. Hij kwam eveneens in 1956 herwaarts. Als bankwerker verdient hij het brood voor zich en zijn Nederlandse vrouw.

De in artikel 3, onder 6, genoemde verzoeker Cornelis Dick Lutam, werd in 1925 te Soerabaja in Indonesië geboren. Adressant diende vrijwillig bij de Veiligheidsdienst van de Mariniersbrigade. In 1950 vestigde hij zich in Nieuw-Guinea. Sedert september 1962 woont hij in Nederland. Als machinist verdient hij het brood voor zich en de zijnen.

Gyula Revesz, de in artikel 3, onder 7, voorgedragen verzoeker, werd in 1932 te Boedapest in Hongarije geboren. Hij studeerde aan de Technische Hogeschool te Boedapest en behaalde in 1956 de graad van werktuigbouwkundig ingenieur. In hetzelfde jaar kwam hij naar ons land. Hij is gehuwd met een Nederlandse vrouw en is werkzaam als ingenieur.

De verzoeker Robbert Strauss, genoemd in artikel 3, onder 8, werd in 1939 te Telawa in Indonesië geboren. In 1950 vestigde hij zich in Nieuw-Guinea en in 1958 in Nederland. Sedert december 1957 dient hij bij de Koninklijke Marine, thans in de rang van korporaal der mariniers.

Jacob Tehubijuluw, genoemd in artikel 3, onder 9, werd in 1904 te Saporoea in Indonesië geboren en is van Ambonese landaard. Van 1923 tot 1950 diende hij als beroepsmilitair in het K.N.I.L., laatstelijk in de rang van sergeant-ziekenverpleger. Sedert 1951 verblijft hij in ons land. Als ziekenverpleger in een woonoord voorziet hij in het onderhoud van zich en zijn echtgenote. Na naturalisatie kan hij pensioenrechten doen gelden.

Met uitzondering van de Hongaarse verzoekers genoemd in artikel 3, onder 1, 2, 4, 5 en 7, geldt ten aanzien van alle voorgedragen, dat zij, hetzij omdat zij thans geen nationaliteit hebben, hetzij omdat zij hun nationaliteit door de voorgestelde naturalisatie zullen verliezen, na naturalisatie niet van dubbele nationaliteit zullen zijn.

¹⁾ De ingewonnen ambtsberichten zijn met de overige bij deze memorie van toelichting overgelegde stukken nedergelegd ter griffie, ter inzage van de leden.

De Minister van Justitie a.i.,

E. H. TOXOPEUS.